

The Relationship Between Knowledge, Attitude and Basic Life-Support Abilities of Police Cadets, Provincial Police Training Center Region 3

Nisagorn Ritruksa¹

Received	Reviewed	Revised	Accepted
14/10/2023	17/11/2023	20/11/2023	20/11/2023

Abstract

This research is a descriptive research of relationship analysis. The objective is to study the level of knowledge, attitude, ability, and to study the relationship between knowledge, attitude, and basic life support abilities of police cadets. Provincial Police Training Center Region 3 The research sample groups were Police Cadets (Class 13) Fiscal Year 2021 (Class 2) Provincial Police Training Center Region 3 By simple sampling method, sample size, 330 people. General Characteristics Data Questionnaire Basic Resuscitation Knowledge Measurement Basic Resuscitation Attitude Measurement and Basic Resuscitation Capability Perception Measurement Statistical Analysis Spearman's rank correlation at a statistically significant level of .05 ($p < 0.05$)

The results showed that most of the police cadets in the sample had moderately basic life-saving knowledge. Moderate attitude There is a small level of recognition of basic resuscitation abilities. Basic life support knowledge is positively correlated with statistically significant basic resuscitation attitudes. Basic knowledge of resuscitation is very negatively correlated with the perception of basic resuscitation capabilities. and a perception of basic life-saving capabilities. There was a very low negative correlation with statistically insignificant attitudes.

Based on the results of this research, the information should be used in the planning of teaching and learning in the curriculum. Royal Thai Police Cadets To promote basic resuscitation operations knowledge to police cadets upon successful completion of training to be able to care for injured people who are unconscious, cardiac arrest and do not breathe suddenly both during their duties and daily life.

Keywords: Basic Knowledge, Attitude, Ability to Basic Life Support

¹ Provincial Police Training Center Region 3, Email- ritruksa1975@gmail.com

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และความสามารถในการช่วยชีวิต ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3

นิสากร ฤทธิรักษา²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนนายสิบตำรวจ (รุ่นที่ 13) ปีงบประมาณ 2564 (รุ่นที่ 2) ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลลักษณะทั่วไป แบบวัดความรู้การช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน และแบบวัดการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ด้วยสถิติ Spearman's rank correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($p < 0.05$)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานในระดับเล็กน้อย ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมากกับการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมากกับทัศนคติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจเมื่อสำเร็จการฝึกอบรมให้สามารถดูแลผู้บาดเจ็บที่หมดสติหัวใจหยุดเต้นและไม่หายใจกะทันหันทั้งในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่และชีวิตประจำวันได้

คำสำคัญ : ความรู้, ทักษะ, ความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

² ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3, Email- ritruksa1975@gmail.com

บทนำ

หลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจชั้นประทวนยศสิบตำรวจตรี ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ (ปฏิบัติการป้องกันปราบปราม) โดยยึดหลักให้นักเรียนนายสิบตำรวจทุกคน เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจสามารถพัฒนาตนเองได้ ภายใต้กระบวนการจัดการฝึกอบรมที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาการ และมีความสามารถในหน้าที่งานที่รับผิดชอบ

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ทางยุทธวิธีในการป้องกันตนเองแล้ว การมีความรู้ด้านการปฐมพยาบาลเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่อาจทราบได้ว่าในแต่ละภารกิจจะต้องเผชิญเหตุในลักษณะใดบ้าง ถึงแม้จะพยายามต่อสู้ป้องกันอย่างเต็มที่แล้ว หากได้รับบาดเจ็บขึ้นขณะปฏิบัติหน้าที่ ตำรวจที่มีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลจะทำให้สามารถช่วยเหลือตนเองและเพื่อนร่วมงานได้

เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติหน้าที่ใกล้ชิดกับประชาชน บ่อยครั้งที่ประชาชนขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกจากงานในหน้าที่แล้วยังพบว่าการขอความช่วยเหลือกรณีคนหมดสติ หรือ เพื่อนร่วมงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเองได้รับบาดเจ็บแล้วหยุดหายใจกะทันหันในขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้น การช่วยเหลือในการทำช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานจึงมีความสำคัญ ให้ผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็นประชาชนหรือเพื่อนร่วมงานที่เจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยกัน มีโอกาสรอดชีวิตสูงขึ้น และลดการสูญเสียกำลังพลได้ (Royal Thai Police Education Headquarters, 2021)

สถิติในประเทศสหรัฐอเมริกา จากสมาคมหัวใจแห่งอเมริกัน (American Heart Association) ในปี 2012 ในเหตุการณ์ที่ผู้ป่วยมีภาวะหัวใจหยุดเต้นเฉียบพลันนอกโรงพยาบาล พบว่า มีผู้พบเห็นเหตุการณ์และช่วยชีวิต (Cardio Pulmonary Resuscitation : CPR) โดยทันที ร้อยละ 40.1 และมีเพียงร้อยละ 9.5 ที่รอดชีวิต (Go et al., 2012) ดังนั้น หากต้องการเพิ่มอัตราการรอดชีวิต ควรมีการจัดอบรมการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (Basic Life Support: BLS) ที่ถูกต้องและเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้ผู้พบเห็นเหตุการณ์ สามารถประเมินผู้ป่วยขอความช่วยเหลือจากบุคลากรทางการแพทย์ และปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและต่อเนื่อง เป็นไปตามมาตรฐานจนกว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากบุคลากรทางการแพทย์ในการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นสูงต่อไป

การช่วยฟื้นคืนชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ควรเป็นไปตามหลักฐานเชิงประจักษ์ (Hamilton, 2005) ซึ่งสมาคมหัวใจแห่งอเมริกัน ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติโดยอ้างอิงจากหลักฐานเชิงประจักษ์ล่าสุด ในปี ค.ศ. 2010 (Berg, Hemphill, & Abella, 2010) ซึ่งจุดเน้นคือ การกดหน้าอกอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Chest Compression) ประกอบด้วยการกดหน้าอกด้วยความเร็วที่เหมาะสม กดลึกอย่างเพียงพอเพื่อกระตุ้นการทำงานของหัวใจ (Adequate rate and depth of chest compression) ให้ทรวงอกมีการคืนตัวอย่างเต็มที่ ก่อนที่จะทำการกดหน้าอกในครั้งต่อไป (Fully chest recoil) และกดหน้าอกอย่าง

ต่อเนื่องโดยหลีกเลี่ยงปัจจัยต่าง ๆ ที่รบกวนการกดหน้าอก (Minimizing interruption of chest compression) (Na Pompetch, S., Niruttisat, S., and Wangthaweesap, K, 2012; Berg et al, 2010) นอกจากนี้ จะต้องขอความช่วยเหลือจากบุคลากรทางการแพทย์ทันทีที่ประสบเหตุ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการช็อกหัวใจด้วยไฟฟ้าโดยเร็ว (Na Pompetch, S. et al, 2012 ; Berg et al., 2010)

การช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน (Basic Life Support : BLS) เป็นการดูแลขั้นต้นเพื่อให้การทำงานของร่างกายผู้ป่วยกลับมาทำงานจนกว่าจะได้รับการส่งต่อไปโรงพยาบาลอย่างเหมาะสม ซึ่งสาเหตุหลักของการเกิดภาวะหัวใจหยุดเต้น ก็คือ โรคหัวใจ ผู้ที่เคยมีประวัติเป็นโรคหัวใจจะมีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะหัวใจหยุดเต้นได้มากกว่าผู้ที่ไม่เป็นโรคหัวใจ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน โดยปัจจัยที่ส่งเสริม ได้แก่ ความรู้ ระดับการศึกษา และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน เช่น ความกลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อผู้ที่เกิดภาวะหัวใจหยุดเต้น กลัวการติดเชื้อจากการช่วยหายใจแบบปากต่อปาก ขาดความมั่นใจในตนเอง การรับรู้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายการปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานได้ ดังนั้น การรับรู้จึงอาจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการช่วยชีวิต หรือการไม่ปฏิบัติการช่วยชีวิตผู้ที่มีภาวะหัวใจหยุดเต้น

กองบัญชาการศึกษา ด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติและคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) กำหนดรายละเอียดหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจเกี่ยวกับ หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาการปฐมพยาบาล โดยมีขอบเขตรายวิชาเพื่อศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์ หลักการปฐมพยาบาลทางยุทธวิธี การปฐมพยาบาลบาดแผลและการห้ามเลือด การปฐมพยาบาลกระดูกหักและการดาม การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ การปฏิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพ การจำแนกผู้บาดเจ็บ และการฝึกปฏิบัติสถานการณ์จำลอง สำหรับหัวข้อการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) นักเรียนนายสิบตำรวจได้เรียนทั้งภาคทฤษฎีโดยการฟังบรรยาย ชมวิดีโอทัศน์ ชมสาธิตและได้ฝึกปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานกับหุ่นผู้ใหญ่ หุ่นเด็กโตและเด็กทารก และการใช้เครื่องช็อกไฟฟ้าหัวใจอัตโนมัติ

จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติหน้าที่ใกล้ชิดกับประชาชนในทุกพื้นที่ บ่อยครั้งที่ประชาชนขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกจากงานในหน้าที่แล้วยังพบว่าการขอความช่วยเหลือกรณี คนหมดสติ หรือ เพื่อนร่วมงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเองได้รับบาดเจ็บแล้วหยุดหายใจกะทันหันในขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ระดับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ รวมถึง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานกับความรู้ ทักษะ ในการช่วยชีวิต ขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจเป็นอย่างไร อีกทั้งยังนำข้อมูลที่ได้ไปใช้แก้ไขปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการปฐมพยาบาลการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานหลักสูตรนักเรียน

นายสิบตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นความรู้ส่วนเสริมนอกเหนือจากความรู้ทางยุทธวิธีตำรวจ เพื่อได้ช่วยเหลือประชาชน หรือเพื่อนร่วมงานหรือแม้แต่ตนเองหากเป็นผู้เคราะห์ร้ายได้รับบาดเจ็บจากอันตรายต่าง ๆ ให้นักเรียนนายสิบตำรวจผู้สำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ และมีความรู้ความสามารถในหน้าที่งานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อความผาสุกของประชาชน ช่วยพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ
2. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ
3. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และความสามารถในการช่วยชีวิต

ขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษารังนี้มุ่งศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3 ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย หลักการช่วยฟื้นคืนชีพ คำนิยามถึงความสำคัญของการช่วยฟื้นคืนชีพ รวมทั้งอธิบายขั้นตอนการช่วยฟื้นคืนชีพ ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงการประเมินสัญญาณชีพเข้ากับการช่วยฟื้นคืนชีพได้ และสามารถปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานแก่ผู้บาดเจ็บที่หยุดหายใจและหัวใจหยุดเต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถใช้อุปกรณ์ฝึกหัดการช่วยชีวิตด้วยเครื่องช็อกไฟฟ้าหัวใจอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator: AED)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนนายสิบตำรวจ (รุ่นที่ 13) ปีงบประมาณ 2564 (รุ่นที่ 2) ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3 จำนวน 940 คน
2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดจากตารางของ Taro Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 330 คน ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก
3. สถานที่วิจัย ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3 ตำบลจอหอ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
4. ระยะเวลา ตั้งแต่ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ถึง 30 กันยายน 2566

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 3 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

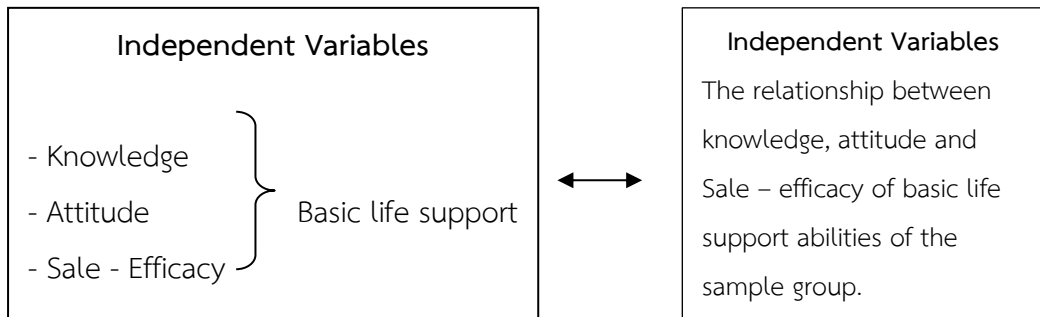

figure 1 Research Conceptual Framework

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการทำวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดความรู้ ทักษะ และความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยโดยการนำเครื่องมือการวิจัยไปตรวจสอบความตรงต่อเนื้อหา (Content Validity) จากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญด้านการช่วยฟื้นคืนชีพ ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบคุณสมบัติของเครื่องมือการวิจัยว่ามีความสอดคล้อง ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยทำการประเมินคุณภาพแบบสอบถามผ่านการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Item Objective Congruence Index) รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ได้แบบบันทึกข้อมูลที่สมบูรณ์มากที่สุด การตรวจสอบความตรงมีผลการวิเคราะห์มากกว่า 0.5 ทุกข้อ และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย ซึ่งไม่ได้เป็นผู้ที่เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ แบบวัดความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ลักษณะคำตอบแบบเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยวิธี Kuder - Richardson 20 (KR - 20) ได้เท่ากับ .906 แบบวัดทัศนคติ ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยวิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach,s Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ .862

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน กับความรู้ ทักษะในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ด้วยสถิติ Spearman's rank correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($p < 0.05$)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน กับความรู้ ทักษะในการช่วยชีวิต ด้วยสถิติ Spearman's rank correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($p < 0.05$)

ผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

Table 1 Age Data By age (n=330)

Age (years)	Number (persons)	%
18	2	0.61
19	1	0.30
20	29	8.79
21	66	20.00
22	24	7.27
23	21	6.36
24	26	7.88
25	41	12.42
26	52	15.76
27	42	12.73
28	26	7.88
Total	330	100

จาก Table 1 กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 18 - 28 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 23.92 ปี ส่วนใหญ่ มีอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาอายุ 26 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.76 และอายุ 27 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.73 ตามลำดับ

Table 2: Basic life support knowledge score (n=330)

Knowledge Score	Samples	
	amount	percent
Extreme level (14-18 points)	124	37.58
Intermediate (11-13 points)	195	59.09
Low level (less than 11 points)	11	3.33

จาก Table 2 คะแนนความรู้เรื่องการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และมาก คิดเป็นร้อยละ 59.09 และ 37.58 ตามลำดับ

Table 3: Basic life support attitude scores of the sample (n=330)

Basic life support attitude score	Samples	
	amount	percent
Good or positive (37-50 points)	137	41.52
Intermediate (25-36 points)	193	58.48
Low or negative (less than 25 points)	0	0

จาก Table 3 ทศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.48

Table 4 Perception of Basic life support abilities of the sample (n=330)

Awareness of Basic life support abilities	Samples	
	amount	percent
most	66	20.00
very	0	0.00
moderate	43	13.03
slight	221	66.97
I'm not sure.	0	0.00

Table 4. การรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่ง มีการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 66.97

Table 5 The relationship between knowledge, attitude and Sale – efficacy of basic life support abilities of the sample group.

variable	Knowledge	Attitude	Sale efficacy
Knowledge	1	.422*	-.059
Attitude	-	1	-.063
Sale – efficacy	-	-	1

*p < 0.05

จาก Table 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทศนคติ และการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า 1) ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติในการช่วยชีวิต ขั้นพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .422, p = .000$) 2) ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมากกับการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.059, p = .252$) และ 3) การรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมาก กับทัศนคติ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.063, p = .289$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย ระดับความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน และไม่เคยผ่านการอบรมการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมาก่อน และสื่อที่เห็นบ่อย ๆ คือ ทางอินเทอร์เน็ต คณะแนวความรู้เรื่องการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง อาจเกิดจากตัวผู้เรียนในด้านความพร้อมที่จะศึกษาหาความรู้ แต่ละคนมีขีดความสามารถในการแสวงหาความรู้ที่แตกต่างกัน สื่อทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นช่องทางหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้และมีความยืดหยุ่นด้านเวลา สามารถเรียนรู้ที่บ้านหรือสถานที่ต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา ทำให้สะดวกและเป็นไปตามความต้องการและสภาพส่วนตัวของผู้เรียนเอง อาจกล่าวได้ว่าสภาพความพร้อมในการเรียนของบุคคลนั้นจะต้องอยู่กับหลายองค์ประกอบ เช่น การสนใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Phengjam, W. (2017) พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการช่วยชีวิตและการใช้เครื่องช็อกไฟฟ้าหัวใจแบบอัตโนมัติผ่านทาง การอบรมเพื่อขอใบอนุญาต ขับขี่รถ สื่อทางโทรทัศน์ การอบรมที่โรงเรียน เป็นต้น

2. ระดับทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก การมีความรู้เกี่ยวกับการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีค่าในการช่วยชีวิตคนอื่นในกรณีฉุกเฉิน คนที่มีทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานทางบวก มักจะมีความเข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติการช่วยชีวิต และมีความพร้อมที่จะกระทำเมื่อมีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นด้วยความเชื่อมั่นในทัศนคตินี้ คนเหล่านี้มักจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการช่วยชีวิตและความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้เหล่านี้ เพื่อที่จะเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการให้การช่วยชีวิตในกรณีเร่งด่วน และฉุกเฉินได้ดีที่สุด สอดคล้องทฤษฎีของ Bloom ที่กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีการเรียนรู้ที่ตึงจนได้ปฏิบัติจะทำให้เกิดทัศนคติที่ดี

3. ระดับความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับเล็กน้อย อาจเนื่องมาจาก ขาดการฝึกฝนการปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานให้เกิดความชำนาญจึงขาดความมั่นใจในการช่วยชีวิตในกรณีเร่งด่วน สอดคล้องกับการศึกษาของ Inkaew, P. et al (2018 : Abstract) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนและความสามารถในการช่วยชีวิตของผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือด ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานและความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ในขณะที่ทัศนคติในการช่วยชีวิต ขั้นพื้นฐาน และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน พบว่า ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .422, p = .000$) สอดคล้องกับ อีสริยา รักเสนาะ และคณะ ที่พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติ ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนที่มีความรู้ดี จะมีทัศนคติที่ดี

ด้วย แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Zhou และคณะ พบว่า ความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์กัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาข้อมูลจะพบว่า คะแนนความรู้ระดับปานกลาง และทัศนคติอยู่ระดับปานกลาง จึงทำให้ความรู้และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กัน อาจเกิดจากความลังเล ไม่มั่นใจในการการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

ความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมาก กับการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.059, p = .252$) จากคะแนนความรู้ในระดับปานกลาง แต่การรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับเล็กน้อย วิเคราะห์ได้ว่า ความรู้ที่ได้ส่วนใหญ่มาจากช่องทางอินเทอร์เน็ต ยังไม่เคยอบรมทักษะการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมาก่อนทำให้การรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับเล็กน้อย จึงควรจัดหลักสูตรฝึกอบรมการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานให้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานมากยิ่งขึ้น

การรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมาก กับทัศนคติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.063, p = .289$) อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 18 - 28 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปี และส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานทำให้การรับรู้ถึงความสามารถในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ เกิดความไม่มั่นใจในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน ทั้งที่คะแนนทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางถึงดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Bandura ที่กล่าวว่า ถ้าบุคคลรับรู้หรือมีความเชื่อในความสามารถของตนเองที่มากและได้ปฏิบัติ จะได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ บุคคลนั้นจะปฏิบัติกิจกรรมนั้น และการที่บุคคลได้รับความรู้ที่ดีและมีประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดี เกิดความมั่นใจ นำไปสู่การรับรู้สมรรถนะแห่งตนที่ดีด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนักเรียนนายสิบ ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจโดยเน้นการฝึกปฏิบัติการตามขั้นตอนการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานให้เกิดความชำนาญ เกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง สามารถประเมินอาการของผู้บาดเจ็บที่หมดสติหัวใจหยุดเต้น และไม่หายใจกะทันหัน สามารถตัดสินใจทำการช่วยเหลือกู้ชีพทันทีและถูกต้องตามขั้นตอนการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

2. ควรนำข้อมูลไปใช้ในการจัดการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานให้กับข้าราชการตำรวจในแต่ละสถานีตำรวจ ให้สามารถดูแลผู้บาดเจ็บที่หมดสติหัวใจหยุดเต้นและไม่หายใจกะทันหันทั้งในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่และชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ในกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน

References

- Bandura A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman and Company.
- Berg, R. A., Hemphill, R., & Abella, B. S. (2010). Part 5: Adult basic life support: 2010 American Heart Association Guidelines for Cardiopulmonary Resuscitation and Emergency Cardiovascular Care. *Circulation*, 122, S685-S705.
- Bloom BS. (1964). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals: Handbook: Cognitive domain*. New York: McKay.
- Hamilton, R. W., & Rust, R. T. (2005). Feature fatigue: When product capabilities become too much of a good thing. *Journal of Marketing Research*, 42(4), 431-442.
- Hou Y, Li Q, and Zhang W. (2021). Undergraduate nursing students' knowledge, attitudes and self-efficacy regarding palliative care in China: A descriptive correlational study. *Nursing Open*.
- Kanchanawasi, S. (2008). *Traditional theory testing*. (6th ed.). Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Na Pompetch, S., Niruttisat, S., and Wangthaweesap, K. (2012). Basic life support. in Kritsanarangsana, S., Niruttisat, S., Wangthaweesap, K., and Saelee, R. 131 Songklanagarind Journal of Nursing Vol. 35 No.1 January - April 2015 (2nd ed.), pages 17- 23. Bangkok: A-Plus Print.
- Pengchaem, W. (2017). Basic life support knowledge of students in Mathayomsuksa 5 under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office 31, Nakhon Ratchasima Province. Association of Private Educational Institutions of Thailand Under the Royal Patronage of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn, Year 6, Issue 2, July-December 2017, 63-71
- Sharon, S. and Saul M. (1996). *Social psychology*. Boston: Houghton Mifflin.